

KONFERENCE A AKTIVITY GEOGRAFŮ

Kongres českých a slovenských geografů v Olomouci

Ve dnech 6.–8. září 2022 proběhl v Olomouci společný XXV. kongres České geografické společnosti a 18. kongres Slovenskej geografickej spoločnosti. Tradiční akce, která se koná pravidelně od roku 1930, měla polokulaté jubileum a na střední Moravu přijeli geografové téměř ze všech geografických pracovišť v České a Slovenské republice. Celkem se na kongres registrovalo 267 účastníků, z toho 201 z České republiky a 66 ze Slovenské republiky. Zastoupeno bylo celkem 32 organizací, zejména vysokých škol a vědecko-výzkumných institucí. Hlavním tématem výročního kongresu ČGS a SGS bylo *Česká a slovenská geografie: mezi národní tradicí a mezinárodní relevancí*. Vzhledem k výjimečnému interdisciplinárnímu postavení geografie v systému věd měla geografická komunita jedinečnou příležitost se vzájemně setkat a diskutovat témata reflektující národní tradici a mající mezinárodní přesah. Výroční kongres pořádala katedra geografie Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci (PřF UPOL) ve spolupráci se Středomoravskou pobočkou ČGS, katedrou geoinformatiky, katedrou rozvojových a environmentálních studií PřF UPOL a dalšími partnery z UPOL.

Záštitu nad kongresem poskytli Martin Procházka, rektor UPOL, Josef Suchánek, hejtman Olomouckého kraje, a Lubomír Hrouda, předseda Rady vědeckých společností ČR.

Pojátkem vědecké části kongresu byla snaha o zvýšení mezinárodní relevance české a slovenské geografie při zachování jejich národních specifik. Vědecký program byl složen z plenární sekce, 27 tematických sekcí a rozsáhlé posterové sekce. Na společném kongresu bylo předneseno více než 150 příspěvků a prezentováno bylo téměř 60 posterů. Kromě toho proběhly v jednom bloku dva diskuzní panely (kulaté stoly) k pozici geografie jako vědní disciplíny a k publikačním strategiím českých a slovenských geografů. V plenární sekci vystoupili vědecky a publikačně nejaktivnější čeští a slovenští geografové v období posledních 5–10 let. V rámci témat měla velké zastoupení geografie vzdělávání, která rokovala ve čtyřech

Skupinová fotografie účastníků kongresu na střeše budovy PřF UPOL.

Foto: René Jirmus.

sekcích. Dvě speciální sekce byly věnované poctě Martinu Hamplovi, jedné z nejvýznamnějších osobností české geografie druhé poloviny 20. a začátku 21. století. Společenská a exkurzní část konference umožnila poznat město Olomouc nejen jako univerzitní město. Společenský večer, kde byl prostor pro osobní setkání a diskuze, proběhl na Pevnosti poznání. Více než 100 účastníků využilo nabídky jedné ze 4 exkurzí tematicky úzce související s městem Olomouc: Minipivovary na Olomoucku (exkurze spojená s návštěvou a degustací v jednom z olomouckých minipivovarů), Město Olomouc a rozvojové možnosti a plány (na Magistrátu města Olomouce), Protipovodňová ochrana města Olomouce – 25 let od historických povodní v roce 1997 (spojená s návštěvou stavby jedné z etap realizovaných protipovodňových opatření) a exkurze do Pevnosti poznání (spojená s prohlídkou Pevnosti poznání – historicky unikátní stavby, která v dobách Františka Josefa I. sloužila jako dělostřelecký sklad a v roce 2015 se z iniciativy PřF UPOL proměnila v interaktivní muzeum vědy pro všechny věkové kategorie).

Jsme velmi potěšeni a bylo nám ctí přivítat geography v Olomouci.

Irena Smolová a Marián Halás

Kdo si počká, ten se dočká – 13. česko-polsko-slovenské seminárium se konečně uskutečnilo

Jako řada jiných akcí, které byly naplánovány na rok 2021, i tradiční česko-polsko-slovenské seminárium bylo odloženo kvůli pandemii onemocnění covid-19. Organizátoři, kteří byli tentokrát z pražské Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy ve spolupráci s Přírodovědeckou fakultou Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, se správně rozhodli, že důležitou devizou česko-polsko-slovenského seminária jsou osobní setkání, a rozhodli se celou akci raději odložit, než pořádat online. V pořadí třinácté seminárium se tak konalo ve dnech 1. až 3. června 2022 ve Dvoře Perlová Voda v Kostelci nad Ohří. V řeci čísel se konference zúčastnilo 85 účastníků se 72 příspěvky, přičemž více než třetina (31) jich přijela z Polska. Češi byli vzhledem k domácímu prostředí zastoupeni nejpočetněji, naopak poměrně málo přijelo Slováků, ti zejména z Bratislavy.

Myslím, že na všech účastnících bylo vidět, že jsou rádi, že se zase vidí s kolegy a přáteli z ciziny i domovských zemí osobně jako s lidskými bytostmi, nikoliv jen virtuálními obrazy. Jak již je zvykem seminária, konference se konala mimo hlavní centra a účastníci měli na místě zajištěno i ubytování, takže to byly opravdu intenzivní tři dny. Dvůr Perlová Voda, který tentokrát poskytl semináriu přístřeší, je zrekonstruovaným bývalým panským dvorem a poskytl velmi komfortní prostředí.

Samotné konferenční jednání zabralo tři půldny – středeční odpoledne a čtvrteční a páteční dopoledne. Uvedly je tři plenární přednášky od Andrzeje Kowalczyka na téma turistických regionů a jejich fungování, Pavola Korce o politické geografii Slovenska a Jiřího Blažka, který se věnoval regionálním inovacím, jejich zapojení do globálních sítí. Následně se již účastníci rozdělili do sekcí, které byly tematicky zaměřené a probíhaly vždy tři paralelně. Jako vždy nebylo tedy v silách jednotlivce obsáhnout celý bohatý program, ale posluchač si musel vybrat podle svého odborného zaměření a zájmu. Jak již naznačil i výběr plenárních přednášek, témata ze sociální geografie zcela dominovala nad těmi fyzickogeografickými. Z mého oborného zaměření bych chtěla vyzdvihnout přednášky zaměřené na změny využívání krajiny, včetně ukázek zapojení veřejnosti do výzkumu (P. Raška a kol., T. Herodowicz a P. Lupa), a na témata z historické a kulturní geografie (např. M. W. Solarz a M. Raczynska-Kruk s tématem „Głuchoniemców“ v Polsku, J. Szczepański s tématem národnostního rozdělení meziválečného Lvova či R. Perlín s příspěvkem o stavu a očekáváních kultury a kulturních institucí po covidu). Ve výčtu by bylo možné pokračovat ještě dlouho a každý z účastníků by sestavil jiný, podle toho, které přednášky slyšel.

Zmínit však chci ještě exkurzi, která byla příjemným zpestřením čtvrtečního odpoledne a vedla do třech zajímavých lokalit Ústeckého kraje. Jako první jsme navštívili Hněvín nad Mostem, odkud se otevíral pohled na blízké i vzdálené

dominanty zdejší krajiny a její kontrasty. Samotný Hněvín s novogoticky upravenou restaurací a vilami na svahu evokuje přelom 19. a 20. století, kdežto z kopce se otevírá pohled na krajinu 20. století: postupně opouštěný velkolom a nový Most. Organizátoři se pokusili trochu narušit pohodu účastníků i ukázáním sociálních problémů, s nimiž se region potýká. Myslím, že zajižďka do vyloučené lokality v Chánově byla pro mnohé poučná. Další zastávka byla až v Bílině, resp. na okraji města, kde se nacházely lázně. Jejich zašlá sláva je postupně obnovována, takže jsme měli možnost ochutnat zdejší minerální vodu i zakoupit si ji s sebou v lahvích. Lázeňský park jsme jen proběhli, protože nás čekal odjezd na další lokalitu – Ranou. Výrazný čedičový vrchol jsme zdolali pěšky a byla to vítaná procházka, při výborné a bohaté kuchyni ve Dvoře Perlová Voda o to vítanější.

Závěrem je nutno poděkovat všem organizátorům, že to nevzdali, nenechali se odradit obtížemi a nejistotou a seminárium uspořádali. Snad jim za veškerou námahu bylo odměnou nadšení účastníků, kteří přes den pilně poslouchali přednášky a dlouho do večera se bavili se známými a přáteli, stejně jako navazovali nové kontakty. A teď už zbývá vyhlížet seminárium čtrnácté.

Markéta Šantrůčková

Účastníci semináře, kteří během exkurze 4. června 2022 zvládli zdolat vrchol Raná.
Foto: Dana Fialová.

Konference *State of geomorphological research in 2022*

Po dvouleté nucené pauze se geomorfologové z Česka, Slovenska a okolních států konečně dočkali jinak každoroční konference *Stav geomorfologických výzkumů*. V roce 2022 byla konference pořádána bilaterálně spolu se slovenskými kolegy. Hlavními organizátory byly Česká asociace geomorfologů (ČAG) a Asociácia slovenských geomorfológov (ASG). Pořadatelská pracoviště (katedra fyzické geografie a geoekologie Přírodovědecké Fakulty Ostravské univerzity a Geografický ústav Slovenskej akadémie vied) setkání umístila co nejbliž společné státní hranici, do Hotelu Duo na Horní Bečvě v krásném prostředí pomezí Moravskoslezských Beskyd a Vsetínských vrchů. Jednácím jazykem celé akce byla angličtina a akci byla udělena záštita České geografické společnosti.

Konferenci předcházel 17. a 18. května 2022 workshop pro studenty na téma *Methods in fluvial geomorphology*. Za jeden a půl dne trvání workshopu si 12 studentů z Česka, Slovenska, Maďarska, Polska a Chorvatska vyzkoušelo například analýzu dat z optické granulometrie a modelování transportu dnových splavenin. V terénu si zase vyzkoušeli sběr granulometrických dat a měření transportu dnových sedimentů pomocí PIT-tagů. Všichni studenti z workshopu se pak také účastnili samotné konference.

Na konferenci se 18. až 20. května 2022 potkalo celkem 55 účastníků z různých států (Česko – 35, Slovensko – 10, Polsko – 5, Maďarsko – 4, Chorvatsko – 1). Těší nás, že téměř polovina účastníků (26) byli mladí studenti magisterského a doktorského studia. Program konference byl velmi nabitý. Účastníci si vyslechli 38 ústních příspěvků z oborů fluvialní geomorfologie, svahových procesů, glaciální, tektonické a antropogenní geomorfologie. Výjimkou nebyly příspěvky zaměřené na využití moderních metod sběru dat, jako je dálkový průzkum Země a dendrogeomorfologie. Ve dvou večerních sekcích jsme měli možnost zhlédnout 18 posterových příspěvků.

K doprovodnému programu konference patřilo vyhlášení vítězů 10. ročníku soutěže ČAG ve spolupráci s ASG o nejlepší kvalifikační vysokoškolskou práci. Letos byla udělena cena pouze v kategorii diplomových prací. Vítězkou se stala Andrea Fabiánová z Ostravské univerzity se svou prací *Vývoj a recentní dynamika skalního sesuvu v Hercynském systému pohoří (povodí Rudohorského potoka; Hrubý Jeseník)*. Vítězka svou práci také prezentovala na konferenci. Velký počet geomorfologů na jednom místě využily obě odborné asociace (ČAG i ASG) ke konání svých plenárních zasedání. Obě zasedání se konala hybridní formou, takže se jich mohli účastnit i kolegové, kteří nebyli na konferenci. Celou konferenci doprovázela výstava *Geograf a geomorfolog Jaromír Demek (1930–2017)*, věnovaná jednomu z nestorů české geomorfologie. Výstavu zapůjčilo Muzeum regionu Boskovicka.

Závěr konference patřil slavnostní večeři a následující den celodenní exkurzi s názvem *Geomorfologický vývoj Vnějších Západních Karpat v holocénu*. Exkurzi si

Terénní část workshopu pro studenty se zaměřením na metody ve fluvialní geomorfologii.
Foto: Radek Tichavský.

připravili kolegové z Ostravské univerzity a účastníkům představili na jednotlivých lokalitách geomorfologický charakter místa konání konference (Rožnovská brázda), způsoby datování a chronologii sesuvů ve Vnějších Západních Karpatech (na příkladu údolí Lučovce), změny krajiny zjištěné a datované z holocenních fluvialních teras Černé Ostravice, multidisciplinární přístup k výzkumu komplexních svahových deformací (na příkladu sesuvu na Soláni) a na závěr přístupy ke snížení povodňového rizika v urbanizovaném území pomocí managementu štěrkových lavic na řece Bečvě v Rožnově pod Radhoštěm.

Osobní setkání po dvou letech online konferencí bylo velmi příjemné a plodné. Pro většinu z nás to byla poslední možnost potkat se osobně s polským kolegou Bartłomiejem Wyżgou z Polské akademie věd v Krakově. Kolega a pro některé z nás i spolupracovník a kamarád odešel do geomorfologického nebe nečekaně 17. srpna 2022. Rádi bychom mu věnovali uctivou vzpomínku.

V dalším roce by se měla konference *State of geomorphological research in 2023* konat pod organizací kolegů z Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem a Ústavu struktury a mechaniky hornin AV ČR, v. v. i. Těšíme se tedy na viděnou v roce 2023 v severních Čechách.

Veronika Kapustová

Dopady pandemie covid-19 na rozvoj regionů Evropy

Dva roky ovlivňovala pandemie covid-19 životy lidí v celé Evropě. Přinesla s sebou rozsáhlou škálu společenských změn, z nichž mnohé jsou zjevně nevratné. Analýze těchto změn proto Masarykův ústav vyšších studií (MÚVS) Českého vysokého učení technického v Praze věnoval v pořadí již 11. konferenci cyklu Regionální rozvoj mezi teorií a praxí, tentokrát pod názvem *Dopady pandemie covid-19 na rozvoj regionů Evropy*.

Jednání konference probíhalo pod záštitou ředitelky MÚVS Vladimíry Dvořákové ve čtvrtek 19. května 2022; vedle prezenční účasti bylo možné se připojit také online. V prvním bloku vystoupili vyzvaní řečníci ze střední Evropy. Jednání zahájil Egon Smeral z vídeňské Modul University, který se zabýval dopadem pandemie covid-19 na regiony a země Evropy v oblasti ekonomie a turismu. Na něj navázal prezentační tým z Jagelonské univerzity v Krakově pod vedením Anny Karwińskiej, který analyzoval vliv pandemie z hlediska dopadů v oblasti turismu na případové studii z Krakova. Antonio Roldan-Ponce z Fachhochschule v Drážďanech se zaměřil na dopady covid-19 z pohledu analýzy scénářů, Tom Kauko z Budapešti zkoumal dopady pandemie na trh s nemovitostmi. Miroslav Daněk z Ministerstva pro místní rozvoj se věnoval otázkám dopadů covid-19 a strategii dalšího rozvoje regionů Česka a jednání dopolední sekce uzavřel Petr Štěpánek shrnutím dopadů pandemie na rezidenční trh v Praze.

Ředitelka MÚVS ČVUT, Vladimíra Dvořáková zahajuje konferenci.
Foto: Radko Palic.

Odpolední blok byl věnován problematice dopadů pandemie v Česku. Účastníci ve svých prezentacích probírali řadu možných úhlů pohledu od problematiky odpadu v oblasti strategického plánování přes důsledky změn vyvolaných pandemií covid-19 v oblasti turismu až po zásah pandemie do venkovského prostoru. Jedním z nejdůležitějších dílčích témat na konferenci řešených byla otázka dlouhodobých důsledků pandemie a jejich vlivu na vývoj vzdělávacího systému v České republice.

Prezentace a záznamy vystoupení na konferenci budou dostupné online na adrese: <https://www.muvs.cvut.cz/rozvoj-veda-a-vyzkum/konference/>.

Vybrané příspěvky z konference budou publikovány v časopise Regionální rozvoj mezi teorií a praxí (www.regionálnírozvoj.eu) a budou k dispozici i těm, kdo se z časových či jiných důvodů nemohli konference zúčastnit.

Vladimíra Šilhánková

GeoNight 2022

Již podruhé se česká geografie účastnila mezinárodní iniciativy GeoNight (Noc geografie). GeoNight je akce, která má za cíl zprostředkovat povědomí o vědním oboru geografie jak veřejnosti, tak širší akademické obci. V rámci již 6. ročníku GeoNight přichystal v pátek 1. dubna 2022 na Albertově spolek EGEA Praha dvojici cestovatelských přednášek s názvem Severská geokombinace – tématem byl tedy studený sever Evropy. Přednášky probíhaly hybridní formou, takže posluchači měli možnost dorazit přímo na Albertov nebo se připojit online. Obě prezentace zprostředkovaly zhruba 40 divákům zážitky a postřehy dvou studentů geografie z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy ze studijního programu Erasmus. První přednáška od Víta Šrámka shrnovala pobyt ve finském Oulu, kde se jezdí na kole i v zimě. Prezentace byla plná příběhů ze studentského života a tipů na výlety v Helsinkách, v okolí Oulu či v Laponsku. Ve druhé části se vypravěčského žezla chopil Marek Neuman s vyprávěním o švédském městečku Umeå. Kromě několika tipů, jak zde využít semestr naplno, seznámil posluchače se švédským folkem a s folkovou skupinou Fårfiolerna, ke které se během svého studijního pobytu připojil. Přednášku uzavřela ukázka z vánočního koncertu.

Záznam z této akce je dostupný na kanálu YouTube na tomto odkazu:

<https://www.youtube.com/watch?v=FxpjxPq9bKA>

Mezinárodní Noc geografie se každoročně koná od roku 2017. Zdroj: geonight.net.

Marek Neuman, Vít Šrámek

Letní geografická škola v Brně

Je to skoro až neuvěřitelné, že se letos konal již 30. ročník letní geografické školy (LGŠ). Vše začalo v roce 1993 v Brně, a pak se během prvních několika ročníků místa konání střídala – Rožnov pod Radhoštěm, Tábor, Mikulov, Ústí nad Labem či Praha. Stejně tak se proměňoval i název této akce – letní konference geografů, ČGS, učitelů zeměpisu, dalšího vzdělávání učitelů zeměpisu.

Od 7. ročníku v roce 1999 (ale ten byl navíc pro malý počet zájemců nakonec zrušen) se akce pravidelně koná v Brně (pouze 10. ročník byl součástí sjezdu ČGS v Ústí nad Labem) a ustálil se nejen její název (LGŠ v Brně), ale také termín konání (druhá polovina srpna před zahájením nového školního roku), stejně tak i obsahová struktura programové náplně LGŠ – první den odborné přednášky a na závěr dne přednáška cestopisná, druhý den výjezd autobusem na terénní expediční výuku (nejen na přírodních lokalitách, ale i ve městech) a poslední den jsou vždy workshopy, které většinou vedou sami účastníci LGŠ, a vše končí společnou rozpravou (kulatý stůl) na aktuální témata geografického vzdělávání (v poslední době „rekonstrukce“ RVP). Na závěr LGŠ jsou předána osvědčení, jelikož má letní škola akreditaci MŠMT ČR v systému dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Na úvod letošního 30. ročníku LGŠ Karel Sobota, účastník prvního ročníku LGŠ a „rekordman LGŠ“, který se společně s manželkou Miromilou zúčastnil dalších 20 letních škol, ve 30 minutách velmi vtipnou formou shrnul 30 let konání letních škol. Následující program už měl zavedený charakter, kolega Jiří Chytil z Microsoftu prezentoval možnosti využití aplikací MS v geografickém vzdělávání, soustředil se především na možnosti vizualizací dat, volně přístupných na internetu.

V odpoledním programu Vladimír Herber prezentoval vybrané poznatky z regionální geografie Slovenska a následně už byla cestopisná přednáška Jakuba Holuši o Islandu, který navštívil i v rámci výzkumné činnosti Geografického ústavu.

Středoční terénní expediční výuka směřovala za kamennou krásou Valašska, do širšího okolí Francovy Lhoty, kde jsou na Moravě „největší“ skalní pískovcová „města“. Společně jsme zde mj. řešili možnosti využívání tohoto území pro geografické gymnaziální vzdělávání. Poslední den letní školy byl věnován geografickým dílnám, kdy nejdříve Miloš Bukáček (učitel gymnázia v Novém Městě na Moravě) vedl workshop na téma *Upgradujte svůj pohled na svět* a následně Vladimír Herber představil možnosti využití aplikace *dollarstreet.org* v geografickém gymnaziálním vzdělávání. Kulatý stůl, vedený školním inspektorem Filipem Dostálem (Středočeský inspektorát ČŠI) byl letos zaměřen na reflexe podpory gramotností ve výuce zeměpisu a diskutovalo se o připravovaných změnách „velké“ revize RVP.

Více nejen o letošní Letní geografické škole, ale i LGŠ minulých, včetně bohaté fotogalerie, je na webu <http://herber.kvalitne.cz/>.

Vladimír Herber

Studenti na Islandu mapovali sesuvy

V polovině srpna se na Islandu konala mezinárodní terénní exkurze s názvem *Geospatial technologies in hazard research and response*, které se účastnilo celkem dvanáct studentů z Univerzity Palackého v Olomouci (UPOL), Univerzity v Innsbrucku a domácí University of Iceland. Exkurze byla financována v rámci Aliance Aurora, které je UPOL, stejně jako ostatní zmíněné univerzity, součástí. Cílem kurzu bylo seznámit studenty s nejnovějšími metodami mapování sesuvů a přidružených přírodních hazardů. První dva dny byly zaměřeny spíše na geologické mapování a nástroje fyzické geografie. Studenti měli možnost si vyzkoušet práci s georadarem či s elektrickou odporovou tomografií – oba přístroje byly použity pro lokaci permafrostu. Další den byl zasvěcen participativnímu mapování a metodám humánní/socioekonomické geografie, díky kterým se zkoumalo vnímání ohrožených oblastí z pohledu obyvatel fjordu. K analýze mentálních map byla použita inovativní aplikace Paper2GIS z dílny Jonathana Hucka z University of Manchester. Exkurze se konala v odlehlé východní části Islandu, v městě Seyðisfjörður, které je každoročně ohrožováno sesuvy (jaro/podzim) a lavinami (zima). Součástí pedagogického sboru, který exkurzi realizoval, byli pracovníci z University of Iceland,

Nejnovější aktivní sopečná činnost v oblasti Fagradalsfjall, Island. Foto: Jiří Pánek.

UPOL a Islandské meteorologické služby. Olomoučtí studenti ještě před začátkem samotné exkurze využili unikátní příležitosti vidět aktivní sopku, a spolu s Jiřím Pánkem, který exkurzi v rámci UPOL koordinoval, vyrazili na nejnovější aktivní erupci v oblasti Fagradalsfjall.

Jiří Pánek

Projekt LIFEdu se loučil závěrečnou mezinárodní konferencí

Závěrečnou mezinárodní konferencí vyústil v pátek 26. srpna 2022 tříletý projekt s názvem *Learning through Interdisciplinary Field Education* (LIFEdu), který se zaměřoval na podporu a rozvoj interdisciplinární terénní výuky a způsoby její implementace do vzdělávacího procesu na všech úrovních školského systému. Do projektu, který koordinoval tým z Univerzity Palackého v Olomouci (UPOL), byly zapojeny také partnerské univerzity ze slovinského Mariboru a ze srbského Nového Sadu.

Výuku přímo v terénu lze považovat za silnou a osvědčenou výukovou strategii, která neodmyslitelně patří k výuce většiny přírodovědných předmětů především ve státech na západ od nás. Výuka geografie/zeměpisu, která disponuje přesahem do mnoha dalších disciplín, je přitom přirozenou platformou pro uskutečňování takto pojaté výuky. Záměrem projektového týmu proto bylo poukázat na benefity, ale také výzvy spojené s výukou realizovanou přímo v terénu, a tím napomoci k většímu rozšíření a využívání terénní výuky. V průběhu realizace projektu bylo uspořádáno devět mezinárodních workshopů (tři z nich kvůli celosvětové

Účastníci závěrečné konference v Olomouci. Foto: archiv projektu LIFEdu.

pandemii v online režimu), které se zaměřovaly na různé cílové skupiny, převážně však na vysokoškolské studenty učitelských studijních programů a stávající učitele základních, středních a vysokých škol. Od takto proškolených osob si slibujeme vyšší míru zapojení terénních aktivit do jejich (budoucích) výuky a samozřejmě také osvětu svých kolegů. Kromě workshopů byly v rámci projektu vytvořeny materiály, které by měly napomáhat snazší implementaci terénních aktivit do výuky, a celý projekt vyústil mezinárodní konferencí, na které v Olomouci vystoupili odborníci nejen ze zapojených zemí, ale velmi zajímavý příspěvek přednesli třeba kolegové z Izraele. Díky aktivitám projektu prošly nižší stovky žáků základních a středních škol (nejen v Česku) kurzy terénní výuky, a to pod vedením studentů a učitelů, kteří prošli projektovými workshopy. Projekt samotný sice uskutečněním mezinárodní konference skončil, nicméně projektové aktivity (zejména realizace kurzů terénní výuky na školách) poběží dál. Nezbyvá než doufat, že terénní aktivity budou do budoucna častěji využívány a stanou se ve větší míře přirozenou součástí výukového procesu napříč všemi úrovněmi školství.

Projekt LIFEdu získala katedra geografie UPOL v rámci programu Erasmus+ Strategická partnerství v roce 2019. Projekt byl finančně podpořen Evropskou unií z prostředků programu Erasmus+ číslo 2019-1-CZ01-KA203-061379.

Petr Šimáček, Jan Hercik